

GAZETA
SZKOLNA 2
INFO DWÓJKI

Nr **52** LISTOPAD 2026

DRODZY CZYTELNICY!

Witamy Was w listopadowym numerze Gazety szkolnej INFO Dwójki, poświęconym najważniejszym listopadowym wydarzeniom, które ukształtowały nasz kraj i społeczność. Życzymy przyjemnej lektury.

Redakcja Gazety Szkolnej

W NUMERZE:
Listopad
Tajemnice dawnych wieków – Dziady
Narodowe Święto Niepodległości
Powstanie Listopadowe

LISTOPAD
Płyną niebem ciemne chmury,
wiatr w kominie śpiewa
I ostatnie złote liście opadają z drzewa.

Początek listopada w polskiej tradycji to wyjątkowy, pełen nostalgii czas, który spajają dwa ważne święta: Wszystkich Świętych - 1 listopada oraz Dzień Zaduszny - 2 listopada. W te dni miliony Polaków odwiedzają cmentarze, aby zapalić na grobach znicze, złożyć kwiaty i w ciszy wspominać zmarłych bliskich, krewnych i znajomych. To moment, w którym codzienna krzątanina ustępuje miejsca refleksji nad kruchością życia i pamięci o naszych korzeniach.
Wizyta na cmentarzu w te dni ma niezwykły, unikalny klimat – szczególnie po zmroku, gdy tysiące płonących zniczy tworzą wyjątkową atmosferę zadumy.

Tajemnice dawnych wieków. Dziady.

Czy zastanawialiście się kiedyś, jak nasi przodkowie wspominali tych, którzy odeszli? Zanim w naszych kalendarzach na dobre zagościł 1 listopada, a ze Stanów Zjednoczonych przywędrowała moda na Halloween, na ziemiach słowiańskich obchodzono „dziady".

Czym naprawdę były „dziady"?
Słowem „dziady" dawni Słowianie nazywali swoich przodków. Wierzono, że kilka razy w roku (głównie w nocy z 31 października na 1 listopada) granica między światem żywych a umarłych zaciera się, a dusze zmarłych wracają na ziemię. Żywi mieli obowiązek odpowiednio ich ugościć, dlatego w domach przygotowywano specjalne uczty. Na stołach pojawiały się miód, kasza i chleb, którymi symbolicznie dzielono się z duchami.

Podczas obrzędu obowiązywały surowe zasady – nie wolno było hałasować, gwałtownie wstawać od stołu, wylewać wody przez próg, ani szyć, aby przypadkowo nie zranić, nie wystraszyć lub nie uwięzić błąkającej się duszy.
Co ciekawe, na rozstajach dróg i przy cmentarzach rozpalano wielkie ogniska. Miały one dwojakie zadanie: wskazywały błądzącym duszom drogę do domu oraz ogrzewały te, które marzły w zaświatach. Śladem tego zwyczaju są znicze, które do dziś stawiamy na grobach bliskich.
Choć dziś nie zastawiamy już stołów dla duchów, „dziady" przypominają nam o czymś bardzo ważnym – o pamięci i szacunku dla naszej historii oraz tych, którzy byli tu przed nami.

11 listopada

Dzisiaj wielka jest rocznica jedenasty listopada!
Tym, co zmarli za Ojczyznę,
hołd wdzięczności Polska składa.
Więc o przyszłość walczmy razem
pod sztandarem z Orłem Białym,
tylko pracą i nauką przysporzymy Polsce chwały.

11 listopada to jedna z najważniejszych dat w historii Polski - Narodowe Święto Niepodległości.
Warto na chwilę się zatrzymać i zastanowić się, dlaczego ta data jest tak ważna i wyjątkowa.
11 listopada 1918 roku, Polska powróciła na mapę Europy, po aż 123 latach niewoli pod rządami trzech zaborców: Rosji, Prus i Austrii. To właśnie tego dnia Józef Piłsudski objął naczelne dowództwo nad wojskiem polskim, co uznaje się za symboliczny początek nowej, niepodległej II Rzeczypospolitej. Dla pokoleń Polaków, którzy przez ponad wiek nie mogli głośno mówić w ojczystym języku ani uczyć się polskiej historii, był to moment ogromnego triumfu i radości.

Dzień Niepodległości jest nie tylko radosnym świętem, ale także ważną lekcją historii naszego kraju i patriotyzmu. Symbolizuje wysiłki i poświęcenie wielu pokoleń Polaków, którzy walczyli o wolność i suwerenność. Przypomina nam, jak cenna jest wolność i że należy ją pielęgnować każdego dnia, aby nigdy nie została utracona.
Niepodległość – to wolność, którą cieszymy się na co dzień: możliwość nauki, podróżowania i decydowania o sobie. Doceniajmy to nie tylko od święta!

Ojcowie Niepodległości

Józef Piłsudski, Roman Dmowski, Ignacy Jan Paderewski, Wincenty Witos, Wojciech Korfanty, Ignacy Daszyński

Sześciu polskich liderów, którzy pochodzili z różnych zaborów, różnili się właściwie wszystkim: począwszy od odmiennej przynależności społecznej i religijnej, a skończywszy na zapatrywaniach politycznych. Mimo to mieli wspólny cel - niepodległa Polska, dla której chcieli żyć i pracować.
Dzięki ich mądrości i determinacji, potrafili zjednoczyć siły, by w 1918 roku po 123 latach zaborów doprowadzić do niepodległość Polski.

OJCOWIE NIEPODLEGŁOŚCI

Powstanie Listopadowe

Dawno temu, w mroźną noc z 29 na 30 listopada 1830 roku, w Warszawie wybuchło powstanie listopadowe, na czele którego stali młodzi oficerowie ze Szkoły Podchorążych Piechoty w Warszawie, pod wodzą podporucznika Piotra Wysockiego. Był to moment, w którym Polacy, mając dość smutku i niesprawiedliwości, postanowili odważnie sprzeciwić się rosyjskiemu władcy i stanąć w obronie wolności, honoru i łamanej przez cara konstytucji.

Tamtej nocy do walczących żołnierzy szybko dołączyli zwykli mieszkańcy Warszawy. Wspólnie zdobyli Arsenał, czyli miejsce, gdzie przechowywano broń.
Wojna trwała prawie rok. Polscy żołnierze walczyli bardzo dzielnie i wygrali kilka wielkich bitew (np. pod Olszynką Grochowską). Niestety wojsko rosyjskie było o wiele większe i powstanie ostatecznie się nie udało, nie odzyskaliśmy wolności.

Choć wróg miał większą i silniejszą armię, nasi przodkowie pokazali całemu światu, że mają wielkie serca do walki i ogromną odwagę, i nigdy nie pogodzą się z utratą niepodległości.
Pamiętajmy o tych wszystkich odważnych ludziach, dzięki którym dzisiaj możemy uczyć się i bawić w wolnej Polsce.

To właśnie w czasie tego powstania biało-czerwone kolory zostały oficjalnie uznane za nasze barwy narodowe.

Redakcja **Nr 52 LISTOPAD 2026:**
Uczniowie klasy 3e. **Redaktor naczelny:** Edyta Degiel-Pergół

